Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ἡ τελευταία του ἐπίσκεψις στὸ παληὸ Ἰρλανδικὸ χωριὸ

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

85ον

ΕΝΑ ΛΑΜΠΡΟ διάλειμμα στὴν ἐπισήμου περιεχομένου περιοδεία τοῦ προέδρου Κέννεντυ ὑπῆρξεν ἡ τριήμερος θριαμβευτικὴ ἐπίσκεψίς του στὴν Ἰρλανδία, γῆ τῶν προγόνων του.

Ὁ καιρὸς τὸν ἐβοήθησε. Ἔπειτα ἀπὸ πολυήμερες βροχὲς καὶ καταιγίδες τὴν Πέμπτην 27 Ἰουνίου ξημέρωσε μιὰ ὁλόλαμπρη ἡμέρα. Ἔτσι, ὁ λαὸς τῆς Ἰρλανδίας ἠμπόρεσε μὲ κάθε ἄνεσιν νὰ ὑποδεχθῇ τὸν μεγάλον συμπατριώτην, τοῦ ὁποίου ὁ πρωτάπιππος εἶχε φύγει γιὰ τὴν Ἀμερική, πρὶν ἀπὸ 120 χρόνια, διωγμένος ἀπὸ τὰ γενέθλια χώματα, μετὰ τὴν γνωστὴ «πεῖνα τῆς πατάτας».

Ὁ πρόεδρος ἐπεσκέφθη τὸ μικρὸ παραλιακὸ χωριὸ Ντάγκανστάουν, τὴν κοιτίδα τῆς «φυλῆς» Κέννεντυ. Πῆγε στὸ οἰκογενειακὸ σπίτι, μιὰ ἰσόγεια ἀποθήκη μάλλον, σκεπασμένη μὲ λαμαρίνα. Τὸν ὑπεδέχθη ἡ τρίτη ἐξάδελφη τοῦ χήρα Μαίρη Ἄν Ρέϊαν καὶ ἔστρωσε τὸ τραπέζι γιὰ τὸ τσάϊ. Τὴν βοηθοῦσαν οἱ γείτονες, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι φοροῦσαν τὰ γιορτινά τους καὶ ἄλλοι τὴν πατροπαράδοτη «ποβίαν». Γύρω ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ σπίτι συνεκεντρώθησαν ἑκατοντάδες ἐνθουσιασμένων Ἰρλανδῶν τῆς περιοχῆς.

Ἦταν μιὰ πολὺ μεγάλη ἡμέρα γιὰ τὸ Ντάγκανστάουν.

Ὁ Κέννεντυ μετέβη ἐπίσης στὸ λιμάνι τοῦ Νιοὺ Ρός, ἀπὸ ὅπου εἶχε ἀναχωρήσει ὁ προπάππος του, Πάτρικ Κέννεντυ.

—Ἐὰν ὁ προπάππος μου δὲν εἶχε μεταναστεύσει, θὰ ἐργαζόμην τώρα εἰς τὴν ἑταιρίαν «Ἄλμπατρος», εἶπεν ὁ Κέννεντυ πρὸς τὰ ἐπευφημοῦντα αὐτὸν πλήθη τὰ ὁποῖα, ἐξέσπασαν εἰς γέλωτας.

Ἡ ἑταιρία «Ἄλμπατρος» εἶναι ἐργοστάσιον λιπασμάτων καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Μπάρροου. Τὸ Νιοὺ Ρὸς εἶναι μικρὴ παραθαλάσσια πόλις 5.000 περίπου κατοίκων. Ὅλοι ἦσαν ἐν συναγερμῷ γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ μὲ Ἰρλανδικὸ αἷμα Ἀμερικανοῦ προέδρου. Ὁ Κέννεντυ ἐκινεῖτο ἀποβαίνων αὐτοκινήτου. Τὰ πλήθη κάθε τόσο ἐκύκλωναν τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἀνάγκαζαν τὴν πομπὴ νὰ σταματήσῃ, ἐνῶ Ἰρλανδοί, παίζοντες τὶς «γκάϊντες», ἐτίμησαν τὸν πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

—Καλῶς ἦλθες εἰς τὴν πατρίδα, Τζών, ἐκραύγαζον οἱ κάτοικοι τοῦ Νιοὺ Ρός, ἐνῶ προσεπάθουν νὰ χαιρετήσουν διὰ χειρῶν τὸν Ἀμερικανὸν πρόεδρον, πρὸς μεγάλην ἀνησυχίαν τῶν ρωσικῶν Ἀμερικανῶν ἀστυνομικῶν.

Ὁ Μίνιχαν πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Νιοὺ Ρός, εἶπε πρὸς τὸν Κέννεντυ:

—Ὁ ἐκλιπὼν πάπας Ἰωάννης ΚΓ', ἦτο γνωστὸς ὡς ὁ πάπας τῆς Εἰρήνης. Θὰ ἐπεθυμούσαμεν, Τζών Φίτζεραλντ Κέννεντυ, νὰ καταστῆτε γνωστὸς ὡς ὁ πρόεδρος τῆς εἰρήνης.

Ὁ Μίνιχαν καὶ οἱ ἄλλοι δημοτικοὶ σύμβουλοι, προσέφερον εἰς τὸν Κέννεντυ, ὡς δῶρα, δερματίνα εἴδη, κοσμήματα καὶ ἀντικείμενα ἐκ πορσελάνης.

Κατόπιν παρακλήσεως τοῦ προέδρου, μουσικοὶ μὲ βιολιὰ καὶ φλάουτα, ἤρχισαν νὰ παίζουν «ποτ – πουρὶ» ἐξ Ἰρλανδικῶν ρυθμῶν.

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ, διαπαιδάζων, ἐκράτει τὸν ρυθμὸν τῆς μουσικῆς, διὰ ρυθμικῶν κτυπημάτων τοῦ ποδός του.

Κατὰ τὸ μέσον τῆς τελετῆς, ἀπέστησαν βλάβην τὰ μεγάφωνα. Ἐνῶ ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἦτο ἕτοιμος νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὰ πλήθη, ἐπετεύχθη ἡ ἐπισκευὴ τῶν μεγαφώνων.

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ παρουσίασε τὰς ἀδελφάς του, τὴν κ. Σρέϊβερ καὶ τὴν κ. Σμίθ, ὡς καὶ τὸν πρέσβυν κ. Μακλόσκι καὶ τὸν ἡγέτην τῶν Ἀμερικανῶν ἐργατῶν κ. Τζὼρτ Μίννι, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκογένεια κατάγεται ἐξ Ἰρλανδίας.

Μειδιῶν, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ, παρουσίασε τὸν κ. Ντιούκ, διευθυντὴν ἐθιμοτυπίας τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, «ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει οὔτε σταγόνα Ἰρλανδικοῦ αἵματος εἰς τὰ φλέβας του».

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ εἶπε:

—Διήνυσα 6.000 μίλια καὶ τρεῖς γενεὰς διὰ νὰ ἔλθω ἐδῶ καὶ εἶμαι ὑπερήφανος διὰ τοῦτο. Ὅλοι οἱ Κέννεντυ ὑπερηφανευόμεθα διὰ τὴν κληρονομίαν μας.

Ὁ σχολιαστὴς τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Ἰρλανδίας, ἐχαρακτήρισε τὸν πρόεδρον Κέννεντυ, ὡς «ἀφαντάστως ἁπλὸν ἄνθρωπον».

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ «προσκυνήματος» αὐτοῦ συνέβησαν δύο ἐπεισόδια:

Πρῶτον: Στὸ Κόρκ, μετὰ τὴν ἀνακήρυξίν του ὡς ἐπιτίμου δημότου, ὁ πρόεδρος κατηυθύνετο στὸ πεδίον ἀπογειώσεως ἐλικοπτέρων καὶ ἀντήλλασε χειραψίας, μὲ ὅσους μποροῦσε. Ἕνας ρωμαλέος Ἰρλανδὸς τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι τόσο δυνατὰ καὶ παρατεταμένα, ὥστε μὲ τὴν φορὰν ποὺ εἶχε ὁ πρόεδρος στὴν κίνησί του... ἔπεσε πρὸς τὰ πίσω. Ἀμέσως ἐστάθη πάλι στὰ πόδια του, χαμογελῶντας. Ἀλλά, δὲν ἀντήλλαξε πλέον ἄλλες χειραψίες. Τόση θερμότης ἀποδαίνει ἐπικίνδυνη...

Δεύτερον: Στὸ Γουέξφορτ, ὅπου ἐπίσης ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος δημότης, τὸ ἔγγραφον ἐξετίθετο σέ προθήκη κοσμημάτοπωλείου, μέσα σὲ θήκη χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Ἕνας ἄγνωστος ἐκάλεσε τὸν κοσμηματοπώλη στὸ τηλέφωνο καὶ μὲ σπηλαιώδη φωνὴ τοῦ εἶπε ἀπειλητικά:

—Ὁ πρόεδρος ΔΕΝ θὰ λάβῃ τὴν θήκην...

Ἀμέσως εἰδοποιήθησαν αἱ ἀρχαί. Ἡ ἀπειλὴ ἀπηυθύνετο στὸν κοσμηματοπώλη καὶ ἐσήμαινε ὅτι ὤφειλε ΝΑ ΜΗ ΔΩΣΗ τὴν θήκην; Ἢ στὸν πρόεδρο, ὁ ὁποῖος ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ νὰ τὴν πάρῃ; Πολλοὶ εἶπαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φάρσας. Πάντως ἡ θήκη μετεφέρθη ἐσπευσμένως εἰς παρακειμένη Τράπεζαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐδόθη ἀσφαλῶς στὰ χέρια τοῦ προέδρου.

Τέλος, στὸ Δουβλῖνον, ἡ Βουλὴ τῆς Ἰρλανδίας ἄνοιξε τὰς πύλας της γιὰ νὰ ὑποδεχθῇ τὸν δισέγγονον ἑνὸς Ἰρλανδοῦ μετανάστου, τὸν πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Τζὼν Φίτζεραλντ Κέννεντυ.

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐγένετο δεκτὸς μὲ θυελλώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς, ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ὅπου καὶ ὡμίλησε.

Ὁ βουλευτὴς Πάτρικ Χόγκαν, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Εἶναι μοναδικὸν γεγονὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰρλανδίας. Εἶναι διεθνὴς χειρονομία εὐγενείας καὶ καλῆς θελήσεως.

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ, εἶπε πρὸς τοὺς βουλευτάς, ὅτι ἡ σημερινὴ ἐλευθέρα Ἰρλανδία ἔχει μέλλον «τόσον ἐλπιδοφόρον, ὅσον εἶναι ὑπερήφανον καὶ τὸ παρελθόν σας, κατὰ τὸ ὁποῖον ὑπήρξατε ὑπερασπισταὶ καὶ ἐνισχυταὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης».

Εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ λόγου του, ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος παρουσίασε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἰρλανδικοῦ κράτους, μίαν σημαίαν τῆς ἰρλανδικῆς ταξιαρχίας, ἡ ὁποία ἐπολέμησε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Ὁ λόγος του ἐχαιρετίσθη μὲ θυελλώδη χειροκροτήματα ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου, τὸ ὁποῖον ἀπετελεῖτο ἀπὸ προσωπικότητας τῆς Ἰρλανδίας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ Σὴν Λεμάς.

Ὁ Ἰρλανδικῆς καταγωγῆς Ἀμερικανὸς πρόεδρος, προεκάλεσε χειροκροτήματα, ὅταν ἐδήλωσε:

—Οἱ Ἰρλανδοὶ ἀποτελοῦν τὸν ἀσύγκριτον ἐκεῖνον συνδυασμὸν ἐλπίδων, ἐμπιστοσύνης καὶ φαντασίας, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται σήμερον, ὅσον ποτέ. Τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου, δὲν δύνανται νὰ ἐπιλυθοῦν ὑπὸ σκεπτικιστῶν καὶ κυνικῶν, τῶν ὁποίων οἱ ὁρίζοντες περιορίζονται εἰς τὰ ἐπιτεύγματα τῆς χθές. Ἡ Ἰρλανδία, περιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας, ἐν εἰρήνῃ. Ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία τῆς χώρας σας εἰς τὰ παγκόσμια πράγματα, εἶναι ἡ συμμετοχή σας μετ' ἐπιτυχίας εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, τὸν προστάτην τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν ὑπερασπιστὴν τῶν μικρῶν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ἑλλήνων Καθολικῶν Πατρῶν συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τῆς Α. Μ. τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ

ἀπεφάσισε:

α) Νὰ ὑποβληθοῦν συλλυπητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Α.Μ. τὴν Βασιλομήτορα Φρειδερίκην καὶ τὴν Α. Β. Υ. τὴν διάδοχον Εἰρήνην.

β) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Πάτραι τῇ 12 Μαρτίου 1964

Ὁ πρόεδρος
Ε. ΚΑΛΠΟΥΡΖΙΝΗΣ

Ὁ γραμματεὺς
ΝΙΚ. ΤΖΑΝΩΤΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Γενικῆς Ἑνώσεως Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Ἀχαΐας συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συναδέλφου καὶ μέλους τῆς Ἑνώσεώς μας ἀναπήρου πολέμου

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΥΡΑΤΟΥ

ἀκούσαν τοῦ προέδρου ἐξάραντος τὰς πατριωτικὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ὅστις διετέλεσεν κατὰ τὸ παρελθὸν πολλάκις μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑνώσεώς μας, ἀποφασίζει:

1. Νὰ ἀργήσουν τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεώς μας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

2. Νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ διοικητικὸν συμβούλιόν μας τὴν ἐκφορὰν τοῦ μεταστάντος.

3. Νὰ καταθληθῶσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος δρ. 400, ἀντὶ στεφάνου.

4. Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐντολῇ διοικητικοῦ συμβουλίου

Ὁ πρόεδρος
Ν. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Ὁ γεν. γραμματεὺς
ΚΩΝ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ θίασος Καρούσου - Δάφνης Σκούρα

21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ "ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ,,

Ὁ κορυφαῖος πρωταγωνιστὴς τοῦ θεάτρου Τ. Καροῦσος καὶ ἡ δημοφιλὴς πρωταγωνίστρια Δάφνη Σκούρα ἐπικεφαλῆς ἑνὸς ἐκλεκτοῦ θιάσου θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλιν μας σὲ λίγες ἡμέρες ὅπου θὰ δώσουν σειρὰν παραστάσεων στὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Ἡ πρεμιέρα τοῦ θιάσου θὰ δοθῇ τὸ Σάββατον 21 τρέχοντος μὲ τὸ ἔργον τοῦ Ρ. Πέρτγκυη «Ἕνας Ἄγνωστος» ποὺ παρουσίασε μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ὁ Τ. Καροῦσος στὴν Ἀθήνα στὴν ἀρχὴ τῆς χειμερινῆς περιόδου.

Ὁ θίασος θὰ παραμείνῃ στὴν πόλιν μας μέχρι τῆς Κυριακῆς 29 Μαρτίου. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν «Ἕναν Ἄγνωστο» θὰ παρουσιάσῃ τὴν περίφημη σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Φ. Στέϊτου «Οἰκογένεια Ντάνβερς» καὶ τὴν σατυρικὴ κωμωδία τῶν κορυφαίων κωμωδιογράφων μας Δημήτρη Ψαθᾶ καὶ Γεώργου Ρούσσου «Εὐθεία καὶ Τεθλασμένη».

Εἰς τὸν θίασον ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Τ. Καρεῦσο καὶ τὴν Δάφνη Σκούρα συμμετέχουν ὁ Κώστας Παπᾶς, Ἑλένη Μακρῆ, Γεώργος Μπέλλος, Ρίτσα Σπανοῦ Τάκης Καβαλλιεράτος, Ἀθηνᾶ Καραγιάννη καὶ Γεώργος Κατσαρός.

Κάθε ἡμέρα θὰ δίδωνται δύο παραστάσεις ἀπογευματινὲς ὥρα 7 καὶ βραδυνὲς ὥρα 10. Ἡ προπώλησις εἰσιτηρίων θὰ ἀρχίσῃ τὴν Δευτέραν ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου.

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Η ΟΔΟΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ - ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΑΚΡΑΤΑΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΦΕΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ

Φίλε κ. Διευθυντά.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας τῆς 8ης Μαρτίου 1964 ἀναγράφεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων—Μεγάλου Σπηλαίου— Παραλίας Ἀκράτας, προκειμένου νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον της ἔκρινεν ἀπαραίτητον νὰ γίνουν ὡρισμέναι ἀπαλλοτριώσεις κλπ.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτέρω εἴδησις ἐνέβαλεν εἰς ὑπεψίας καὶ ἀνησυχίαν ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς Κοινότητός μου, ὡς καὶ τοὺς κατοίκους τῶν κοινοτήτων Ἄνω Διακοπτοῦ καὶ Καθολικοῦ, ἐπιτρέψατέ μοι, ἀφ' ἑνὸς νὰ σᾶς ἐνημερώσω ἐπὶ ὡρισμένων συμβάντων, ἀφ' ἑτέρου νὰ σᾶς παρακαλέσω ἵνα διὰ τῆς ἐφημερίδας σας παρακαλέσητε τοὺς ἁρμοδίους νὰ δώσουν μίαν συγκεκριμένην καὶ ὑπεύθυνον ἀπάντησιν, ποία ἐπὶ τέλους θὰ εἶναι ἡ ὁριστικὴ ἀφετηρία τοῦ δρόμου αὐτοῦ.

Δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν πρόθεσιν νὰ ἀντιδικήσωμεν μὲ τοὺς φίλους κατοίκους τῶν ἀνατολικῶν κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας μας,οἵτινες ζητοῦν ὁ δρόμος νὰ ἔχῃ ἀφετηρίαν τὴν Ἀκράταν ἢ τὸν Πλάτανον κλπ. αἰσθανόμεθα ὅμως λύπην καὶ πικρίαν, ὅταν περιφρονοῦνται αἱ θυσίαι καὶ τὸ δίκαιον.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Κοινότης Ἄνω Διακοπτοῦ ἀπὸ 30ετίας διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, προσφορῶν τῶν κατοίκων, καὶ προσφάτως διὰ δανείων της, κατεσκεύασεν αὐτοκινητόδρομον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μήκους 9 χιλιομέτρων, ἔχοντα ἀφετηρίαν τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 51 ἐθνικὴν ὁδὸν καὶ ἐκ τῆς θέσεως Πούντας τῆς Κοινότητος Τραπέζης.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ κοινότης Διακοπτοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὀρεινῶν Συνεταιρισμῶν αὐτῆς Κερνίτσης, Κάστρου, Χαλκεΐκων, Καλυβητίου,Ραλεΐκων καὶ Λόφου (Βρωσθένης) διὰ δανείων ὕψους 300.000 δραχμῶν ἐπεξέτεινε τὸν αὐτὸν αὐτοκινητόδρομον μέχρι καὶ πέραν τοῦ Λόφου (Βρωσθένης) μήκους ἑτέρων 12 χιλιομέτρων ἤτοι ἐν συνόλῳ 21 χιλιόμετρα.

Τελευταίως ἡ Στρατιωτικὴ Μονὰς διανοίγουσα τὴν ὁδὸν ἀπὸ Καλάβρυτα εἰς Μέγα Σπήλαιον καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς Λόφον (Βρώσθενα) συνέδεσε ταύτην μὲ τὸν διὰ τόσων κόπων καὶ θυσιῶν παρ' ἡμῶν «κατασκευασθέντα αὐτοκινητόδρομον διὰ τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ σύνδεσις τῆς Αἰγιαλείας μὲ τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων.

Μία ἀξίωσις ποὺ καὶ δικαία εἶναι καὶ τὸν τουρισμὸν θὰ ἐξυπηρετήσῃ, εἶναι ὁ δρόμος αὐτὸς νὰ ἔχῃ ἀφετηρίαν τὸ Διακοπτὸν διερχόμενος ἀπὸ ὅλους τοὺς ὀρεινοὺς συνοικισμοὺς τῆς κοινότητός μου καὶ τῶν κοινοτήτων Ἄνω Διακοπτοῦ, Καθολικοῦ καὶ Τραπέζης. ἀξίωσις τὴν ὁποίαν θέταμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἁρμοδίων.

Κατὰ ποίαν λοιπὸν λογικὴν θὰ μετατοπισθῇ ἡ ἀφετηρία τοῦ δρόμου αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσαν, εἰς τὴν Παραλίαν Ἀκράτας ἢ τὸν Πλάτανον; Διὰ νὰ ὑπερδιπλασιασθῇ ἡ δαπάνη κατασκευῆς της καὶ χωρὶς παραγωγικὸν σκοπόν;

Τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Γ. 27812)3120 τῆς 1—10—1963 ἐγγράφου του, συνεπείᾳ ἀναφορᾶς τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν μετατόπισιν τῆς ἀφετηρίας Κοινοτήτων διαβιβασθείσης πρὸς αὐτό, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15583)5—7 63 ἐγγράφου τῆς κυρίας ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς ἤδη Βασιλομήτορος Φρειδερίκης, ἀπορρίπτει τὸ αἴτημά τους, καὶ ὑπόσχεται τὴν ἐξυπηρέτησίν των διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν προβλεπομένων ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ὑπ' ἀριθ. 19, 20 καὶ 21.

Μετὰ τιμῆς
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΡΑΠΤΗΣ
Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Διακοπτοῦ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

82ον

Ἀπ' ἔξω τὸ πολυβόλο θερίζει κ' οἱ σφαῖρες του τρυποῦν μὲ μιὰ μονότονη ἀκρίβεια τὰξύλινα παραθυρόφυλλα, ἀναζητῶντας πίσω ἀπὸ αὐτὰ κορμιὰ γιὰ νὰ ξεσχίσουν καὶ σάρκες γιὰ νὰ δυθιστοῦν σ' αὐτές.

Ἀλλ' οἱ ἀνδρεῖοι γελοῦν.

Τίς τρύπες ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ τὶς σφαῖρες τῶν τούρκων, τίς μεταχειρίζονται γιὰ τουφεκῆθρες στηρίζουν σ' αὐτές τὶς κάννες τῶν τουφεκιῶν τους καὶ πυροβολοῦν.

Οἱ σφαῖρες των ξαπλώνουν στὴ γῆ τοὺς Τσέτες καὶ τοὺς τούρκους ἱππεῖς, μὰ εἶναι ἀνίσχυρες νὰ σταματήσουν τὸ κακό, ν' ἀνακόψουν τὴν ἀνθρωπο θύελλα ἐκείνη ποὺ μυκᾶται.

Σὰν τὸ μοναχικὸ τὸ βράχο ποὺ τὸν δέρνουν πάφρισμένα τὰ κύματα ἔμοιαζε τὸ σπίτι ἐκεῖνο ὅπου εἶχεν ἐντοπισθῆ ἡ ἀπελπισμένη ἄμυνα τῶν Ἑλλήνων.

Καὶ οἱ τοῦρκοι λυσσοῦσαν πιὸ πολὺ γιατὶ ἐνῷ εἶχαν καταλάβει ὁλόκληρο τὸ Σαλιχλῆ, μόνο σ' ἐκεῖνο τὸ σπίτι δὲν μποροῦσαν νὰ μποῦν.

⁂

Ἔξαφνα — εἶναι μία ὥρα τώρα ποὺ οἱ Τοῦρκοι ἔχουν καταλάβει τὴν πόλι— πυκνοὶ του φεκιοβολισμοὶ ἀκούγονται ἀπὸ τὰ πρὸς βορρᾶν καὶ νότον ὑψώματα τοῦ Σαλιχλῆ.

Οἱ τοῦρκοι ἔκπληκτοι στρέφουν πρὸς τὰ ἐκεῖ τὴν προσοχή τους.

Καὶ βλέπουν ἐκεῖνο ποὺ δὲν φανταζόντουσαν ποτὲ ν' ἀντικρύσουν.

Σὰν καταιγίδα, σὰν θύελλα, ἐξορμοῦν ἀπὸ τοὺς λόφους κατεβαίνοντας μὲ ἀλαλαγμοὺς πρὸς τὸ Σαλιχλῆ οἱ εὔζωνοι.

— Τὸ Σαΐτάν Ἀσκέρ!

Ἡ πολεμικὴ ἰαχὴ τῶν λεβέντικων παιδιῶν τῆς Ρούμελης ἀντηχεῖ παντοῦ θριαμβευτική.

— Ἀέρα! Ἀέρα!

Τρέχουν, πηδοῦν, κατρακυλοῦν θαρρεῖς ἀπὸ τὰ ὑψώματα.

Μὲ τὰ μάτια φλογισμένα, τὰ τουφέκια στὰ χέρια, φτερὰ στὰ πόδια ἐξορμοῦν.

Τὸ τουφεκίδι ἀνάβει.

Μαζὺ μὲ τὸ βόμβο τῶν σφαιρῶν ἀνακατεύεται ὁ ξηρὸς κρότος τῶν ὁπλοπολυβόλων καὶ ὁ βροντὸς τοῦ κανονιοῦ.

Κ' ἡ μάχη ἀρχίζει.

Βῆμα πρὸς βῆμα προχωρῶντας, πολεμῶντας σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμή, οἱ εὔζωνοι στενεύουν ὁλοένα τὸν κύκλο τους, στενοχωροῦν τσακίζουν τοὺς Τούρκους.

Ἕνα φοβερὸ πανδαιμόνιο ἐπικρατεῖ.

Οἱ τσέτες κ' οἱ Τοῦρκοιππεῖς ποὺ ὡς ἐκείνη τὴν ὥρανε κοῦσαν, ἔβλεπαν τώρα τὸ παιχνίδι νὰ χάνεται μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τους.

Πολεμοῦν ὅμως ἀκόμη, ἀνθίστανται μὲ λύσσα, σκορπίζονταις χαλάζι τὸ φονικὸ μολύβι στοὺς ἡρωϊκοὺς εὐζώνους ποὺ ἐπιτίθενται μὲ μιὰ παράφρονα ὁρμή.

Μὰ ἐκείνους τίποτε δὲν τοὺς συγκρατεῖ.

Καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ξέρει ὅτι ἀπὸ αὐτὸν ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία ὄχι μόνον τοῦ Σαλιχλῆ ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ στρατοῦ ποὺ ὑποχωρεῖ πρὸς αὐτὸ καὶ ποὺ θὰ πιαστῆ σὰν τὸν ποντικὸ στὴ φάκα ἂν κρατήσουν οἱ Τοῦρκοι τὴν τελευταία αὐτὴν ἐλπίδα σωτηρίας, τὸ Σαλιχλῆ.

Καὶ καθένας τους, μὲ τὴ σκέψι αὐτὴ στὸ μυαλό, γίνεται ἥρως, ἡμίθεος.

Οἱ Τοῦρκοι ἀρχίζουν νὰ ὑποχωροῦν, νὰ τσακίζουν.

Κυνηγημένοι ἀπὸ τοὺς εὐζώνους, τουφεκιζόμενοι, λογχιζόμενοι στρώνουν μὲ τὰ κουφάρια τους τὰ καλντερίμια τοῦ Σαλιχλῆ καὶ φεύγουν, φεύγουν, φεύγουν...

⁂

Στὶς ἐντεκάμισυ τὸ Σαλιχλῆ εἶχε ξεκαθαριστῆ ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Καὶ λίγα λεπτὰ ἀργότερα ἕνα τραῖνο γεμᾶτο στρατὸ ἔφτανε ἀπὸ τὴ Φιλαδέλφεια.

Λίγο νωτίτερα ἂν ἔφθανε θὰ ἔπεφτε στὰ χέρια τῶν Τουρκων.

Οἱ στρατιῶτες ποὺ ἐγέμιζαν τὰ βαγόνια, ἄκουγαν κατάπληκτοι τὴν ἱστορία τῆς καταλήψεως τοῦ Σαλιχλῆ καὶ τοὺς φαινότανε σὰν ὄνειρο, σὰν ψέμμα ὅτι ἐγλύτωσαν μέσα ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ χάρου.

⁂

Ὁ Κομνηνός, μαζὺ μὲ ἄλλους συναδέλφους του στεκότανε στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ καὶ κυττοῦσε ἀφηρημένος τὶς ἑκατοντάδες ἐκείνες τῶν στρατιωτῶν, στὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων καθρεφτιζότανε ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἐξάντλησις.

Ἔξαφνα ταράχτηκε.

Τοῦ φάνηκε πὼς σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες ἐκείνους ἀνεγνώριζε κάποιο ἀγαπημένο του πρόσωπο.

Πλησίασε καὶ τὸν κύτταξε προσεκτικώτερα.

Μιὰ κραυγὴ ἐβγῆκε ἀπὸ τὰ στήθη του:

— Γιῶργο!

Ὁ στρατιώτης στράφηκε ἀπότομα καὶ βλέποντας τὸν Κομνηνό, πήδησε κάτω ἀπὸ τὸ βαγόνι καὶ ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του.

— Ἀλέκο μου! ἐφώναξε μὲ σπαραγμό.

Καὶ οἱ δύο φίλοι ἔκλαψαν γιὰ ὥρα πολλή, ὁ ἕνας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου, ἀναλογιζόμενοι τὶς φριχτὲς στιγμὲς ποὺ ἐπέρασαν.

Ὅταν ἐτελείωσαν ἀφηγούμενοι ὁ ἕνας στὸν ἄλλον τὶς περιπέτειές τους, ὁ Κομνηνὸς ρώτησε τὸ φίλο του.

— Καὶ τώρα ποῦ πηγαίνεις;

— Στὴ Σμύρνη. Κι' ἐσύ;

— Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω, ἀπήντησε σκεπτικός ὁ λοχίας. Κανεὶς πιὰ δὲν ξέρει τίποτε. Ἔχουμε σκορπίσει σὰν κοπάδι ἀπὸ πρόβατα.

— Κι' ἡ Χρύσα;

Στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τῆς ἀγαπημένης του, ὁ Ἀλέκος ἐδάκρυσε.

— Τὸ πρωῒ ἔφυγε μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους πρόσφυγας γιὰ τὴ Σμύρνη. Ὅταν θὰ πᾶς ἐκεῖ, Γιῶργο μου, νὰ τρέξῃς νὰ τὴν βρῇς καὶ νὰ τὴν προστατεύσῃς γιατὶ ἐγὼ δὲν ξέρω ἂν θὰ ζήσω νὰ φθάσω ὡς ἐκεῖ...

Ὁ Γιῶργος ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ φίλου του.

— Μεῖνε ἥσυχος, τοῦ ἐψιθύρισε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο, πίσω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του, ὁ Τύραννος τῆς Σμύρνης, ὁ Ἀρμοστὴ